

به نام آنکه جان را فکرت آموخت

ERICK

دانشکده معماری و شهرسازی

دانشگاه شهید بهشتی

پایان نامه کارشناسی ارشد

موضوع :

باشگاه فرهنگی ورزشی پرستاران

استاد راهنما : مهندس پور کرامتی

نگارش : محمد مسعود احمدزاده

زمستان ۱۳۸۶

۹۷۸۴

دانشگاه
شهری
بهشتی

۱۳۸۷ / ۱ / ۲۱

۱۳۸۷ / ۱ / ۲۱

با تشکر از پدر و مادر عزیزم

به پاس سالها تلاش و فداکاری بی دریغشان

تقدیم به همسر مهربان و صبورم

این ستاره درخشنان هستی من

ضمن قدردانی از تلاش کلیه اساتیدی که در این سالها از محضرشان بهره مند گشتم

و با سپاس ویژه از جناب استاد مهندس پورکرامتی که در گردآوری و انجام این پایان نامه یاریم نمودند.

			مقدمه
۱۷	- تالار امام خمینی	۱	چکیده پایان نامه
۱۹	- نگارخانه هنرهای تجسمی		فصل اول: اهمیت و ضرورت موضوع
۲۱	- کتابخانه شهید فهمیده	۲	فراغت
۲۲	- کلاسهای آموزشی	۴	رابطه فراغت با نظام اجتماعی
۲۵	- مجموعه ورزشی بهمن	۴	معماری و فراغت
۲۸	(ب) فرهنگسرای پایداری	۵	مشکلات گذراندن اوقات فراغت
۲۹	ج) کانون اسلامی شهید مفتح (کاخ جوانان سابق)	۶	فرهنگ
	- نمونه های خارجی	۶	ورزش
۳۲	(د) مرکز جوانان فرانسه (لوکور بوزیه)	۷	گونه شناسی فضاهای فرهنگی - ورزشی - تفریحی
۳۵	(ه) باشگاه ورزشی ایلینویز، شیکاگو (کیشو کوروکاوا)	۸	مشکل گذراندن اوقات فراغت جوانان امروز
	فصل سوم : ضوابط کلی طرح	۹	بهره برداران مجموعه فرهنگی - ورزشی پرستاران
	فضاهای موجود در مجموعه		نقش و وظیفه شهرداری در برنامه ریزی مدیریت فضاهای فرهنگی - تفریحی
۳۹	۱- آمفی تئاتر (سالن چند منظوره)	۹	جهت استفاده عموم مردم بعنوان بهره بردار عام
۴۲	۲- کتابخانه	۹	بهره برداران خاص
۴۳	۳- مرکز IT	۹	پرستاری در ایران
۴۴	۴- گالری	۱۰	فرهنگ پرستاری در ایران
۴۶	۵- کلاسهای آموزشی	۱۰	پیدایش تشکیلات و انجمنهای پرستاری در ایران
۴۷	۶- فضاهای اداری		
۴۹	۷- کافی شاپ		فصل دوم : مصادیق معماری
۵۱	۸- فضاهای ورزشی		- نمونه های داخلی
۵۱	- استخر	۱۲	(الف) فرهنگسرای بهمن
۵۳	- سونا	۱۱	۱- تالار شهید آوینی
۵۵	۹- سالن تمرین بدن سازی و ورزشی رزمی	۱۳	۲- سالن سینما تراس چاپلین
۵۶	۱۰- سالن اختصاصی بدن سازی	۱۵	۳- مجموعه تالار مبلرک
۵۶	۱۱- فضاهای تفریحی		

۱۲- سالن ورزشی چند منظوره ۱۳- سرویسهای بهداشتی ۱۴- پارکینگ	طرح جامع و تفضیلی امکانات تامین تاسیسات زیر بنایی مورد نیاز پروژه وضعیت زمین در تهران (زمین شناسی و مقاومت خاک تهران) ۹۰- فصل هشتم: تحلیل سایت معرفی سایت تحلیل مناظر شبیب و توپوگرافی تحلیل ترافیکی طرح تفضیلی مناظری از محدوده زمین پروژه ۱۰۲- فصل نهم: مبانی طراحی مجموعه سبك معماری سیمای شهری آلترباتیوهای طراحی آلترباتیو اول آلترباتیو دوم مبانی نظری طراحی در آلترباتیو برگزیده معرفی ویژگیهای طرح نهایی بررسی سیستم سازه ای بررسی سیستم تاسیساتی مقررات ملی ساختمان ۱۱۳- فصل هفتم: اطلاعات کلی در مورد موقعیت زمین پروژه منابع و موارد 	۵۷ ۵۸ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۴ ۶۶ ۶۹ ۶۹ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۴ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۸۱ ۸۳	فصل چهارم: برنامه ریزی فیزیکی جدول سرانه فضایی جدول برنامه فیزیکی باشگاه پرستاران فصل پنجم: شناخت عمومی و شرایط اقلیمی استان تهران موقعیت جغرافیایی و تقسیمات سیاسی استان دما رطوبت سنجی بارندگی ساعت آفتابی باد موقعیت تاریخی استان تهران وضعیت اقتصادی - اجتماعی تهران فصل ششم: ویژگیهای اقلیمی منطقه ۵ تهران آمار آب و هوایی منطقه شرایط اقلیمی منطقه تاریخچه کن
---	--	--	---

مقدمه:

جهان مادی امروز همگان را تحت سیطره خود قرار داده، ازین روست که توجه به مسائل غیر مادی از قبل هنر، فرهنگ، ورزش و تفریح از مقولات مهم و در خوراهیت روزگار ماست که البته اینها هم با ترازوی مادیات و توجیه اقتصادی سنجیده می شود.

و اینگونه است که مارا به سوی صنعتی زیستن سوق می دهد و این زندگی صنعتی با شکاف عمیقی که در ساختار اجتماعی - سنتی ایجاد کرده تاثیر بسزایی در مناسک و فعالیتهای مردمان این روزگار داشته است. یکی از تاثیرات این شیوه زندگی تفکیک زندگی به دو بخش کار و وقت آزاد می باشد. در حیطه وقت آزاد یکی از اصلی ترین مباحث، مساله اوقات فراغت است که نقش انکار ناپذیری در جهت رشد و توسعه فرهنگی- اجتماعی، شکوفایی شخصیت و افزایش معلومات و رفع خمودگیها دارد.

دو عامل اوقات فراغت و توسعه فرهنگی - اجتماعی هر یک بر دیگری تاثیر گذار بوده و با یکدیگر رد و بدل هایی دارند، بطوريکه از بکارگیری صحیح اوقات فراغت در تفریح و کشف استعدادها می توان برای رشد فرهنگی و اجتماعی مدد جست و با رشد فرهنگی و اجتماعی و برقاری مناسبات صحیح می توان از اوقات فراغت بهترین و مفیدترین بهره ها را برد. در این بین موضوع فراغت قشر جوان به لحاظ جایگاه ویژه این قشر و نقش اساسی آنان در ساختار جمعیتی، اجتماعی، سلامت و رشد جامعه از اهمیت خاصی برخوردار است، لذا باید با برنامه ریزی صحیح و ایجاد امکانات و فضاهای مناسب، امکان بهره وری مفید و سازنده از اوقات فراغت را برای آنان فراهم ساخت.

اگر چه امروزه وسایل ارتباط جمعی همچون تلویزیون، رادیو، اینترنت و روزنامه ها امواج فرهنگی خود را همه روزه در داخل خانه ها منتشر می سازند، لیکن بسیاری از امور فرهنگی تنها در مکانهای مخصوص به خود صورت می پذیرد. مکانهایی همچون کتابخانه ها، سینماها، باشگاه های فرهنگی ورزشی و فرهنگسراها که جزو فضاهای قطعی یک مجموعه فرهنگی درآمده اند و بدون آنها شهر از یک خلا فرهنگی محسوس رنج خواهد برد. پس ضرورت ولزوم ایجاد مجموعه های فرهنگی، ورزشی، تفریحی و فرهنگسراها که در بر گیرنده فعالیتهای فرهنگی، آموزشی، ورزشی و تفریحی می باشند یک واقعیت انکار ناپذیر است.

یکی از عمدۀ ترین مزایای مراکز فرهنگی نسبت به رسانه های گروهی و مراکز دیگر در آن است که فرد ابتدا ابراز علاقه کرده و سپس بالاراده خود به یک مرکز فرهنگی برای انجام فعالیتی فرهنگی، آموزشی و یا پژوهشی می رود. بنابراین او با میل خود به سوی فرهنگ رفته، لذا به نحو بارزتری از آن بهره مند می گردد. پس این مراکز از قدرت بالاتری نیز در جذب تمایلات فرهنگی مردم برخوردار هستند.

این مجموعه ها نه تنها امکان بهره وریهای مفید و خاص را برای افراد جامعه و بخصوص جوانان فراهم می نمایند بلکه در انسجام و سازماندهی گروههای پراکنده و هم مقصد نیز نقش سازنده ای داشته و در استحکام پیوندهای ملی - مذهبی جامعه و رشد و شکوفایی استعدادها بسیار موثرند.

در این راستا احداث باشگاه فرهنگی، ورزشی پرستاران (بانوی شهر آفتاب) در منطقه ۵ تهران توسط معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، گامی است در جهت رفع بخشی از نیازهای مبرم و ضروری این منطقه و مناطقی که در حیطه آن قرار دارند و البته با ارائه خدمات ویژه به پرستاران شهر تهران بعنوان یکی از اشاره زحمتکش و مهم جامعه که خدماتشان برای شهروندان حیاتی است. لذا این مجموعه به نام ایشان نامگذاری و برای ارائه خدمات بهتر به آنها احداث می گردد.

چکیده پایان نامه :

همانگونه که اشاره گردید در شرایط کنونی ، ساخت مجموعه های فرهنگی و ورزشی در شهر تهران که پر کننده اوقات فراغت جوانان امروز شهر باشد، ضروری به نظر می رسد. لذا شهرداری تهران با کمک شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری در نظر دارد در زمینی به مساحت ۸۰۰۰ متر مربع واقع در شهر زیبا ، خیابان شهید مرادی ، کوی دخانیات مجموعه فرهنگی تفریحی پرستاران (بانوی شهر آفتاب) را طراحی نماید.

این مجموعه علاوه بر ارائه خدمات محلی به اهالی منطقه ، به ارائه خدمات ویژه به پرستاران عزیز اختصاص خواهد یافت. کمبود چنین مجموعه ای، خصوصاً مجموعه ای که به این قشر زحمتکش جامعه خدمات ویژه رفاهی ارائه کند در منطقه ودر شهر تهران از انگیزه های ساخت این مجموعه است . خلاصه ای از مطالعات صورت گرفته در این رساله به شرح زیر می باشد :

فصل اول : در این مبحث موارد مقدماتی پژوهه جهت آشنایی بیشتر با موضوع و ضرورت و اهمیت آن مورد بررسی قرار گرفته .

فصل دوم : در این فصل چند نمونه از پژوهه های مشابه در این عرصه مورد بررسی قرار گرفته :

۱- فرهنگسرای بهمن

۲- فرهنگسرای پایداری

۳- کانون اسلامی شهید مفتح

۴- مرکز جوانان فرانسه

۵- باشگاه ورزشی ایلینویز شیکاگو

فصل سوم : در این فصل ضوابط کلی ساخت چنین مجموعه هایی بیان شده است .

فصل چهارم : در این فصل برنامه ریزی فیزیکی و جداول مربوطه ارائه گردیده .

فصل پنجم : این فصل به بررسی شرایط اقلیمی و جغرافیایی و موقعیت تاریخی و اقتصادی استان تهران ، جهت شناخت عمئی آن می پردازد .

فصل ششم : این فصل ، ویژگیهای اقلیمی منطقه ۵ تهران را مورد بررسی قرار می دهد.

فصل هفتم : در این فصل اطلاعات کلی در مورد موقعیت زمین پژوه و طرحهای جامع و تفضیلی آن ارائه گردیده است .

فصل هشتم : این فصل شامی تحلیل ساخت و معرفی آن می باشد .

فصل نهم : این فصل به ارائه روند طراحی مجموعه و مبانی نظری آن می پردازد . و در پایان هم سیستم های سازه ای و تاسیساتی مجموعه بررسی گردید .

فصل اول:

اهمیت و ضرورت موضوع

فصل اول: اهمیت و ضرورت موضوع

فراغت:

همانطور که قبلاً هم اشاره شد زندگی بشر امروزی به دو قسمت کار و وقت آزاد تفکیک شده است. اوقات کار به کار منظم، وظایف و مسئولیتهای شغلی اختصاص دارد اما وقت آزاد به معنی وقتی است که نه تنها اضافه بر کار منظم، بلکه اضافه بر کار اضافی و وقتی که صرف رفت و آمد سر کار می‌شود باقی می‌ماند وقت آزاد، وقت فراغت را و تمام فعالیتهایی را که در حوزه کار در برابر فرد قرار می‌گیرد شامل می‌شود. نیاز فرد به غذا خوردن و خوابیدن و مواطلیت از سلامتی یا ظاهر خود و نیز وظایف خانوادگی، اجتماعی، مذهبی و... همه در وقت آزاد گنجانده می‌شود.

تعريف فراغت:

به تعبیری فراغت عبارت است از "آنچه انسان بدون وابستگی فکری با امر زندگی خود و دیگران برای پویایی بهتر در رسیدن به مزایا و کمالات روحی بیشتر بر می‌گزیند". تعریف دیگری نیز از فراغت ارائه می‌شود بدین مضمون که "عملی است که انسان بعد از انجام کارهای روزمره لازم، انجام می‌دهد".

برای روشن شدن مفهوم فراغت به کارکردهای مثبت آن اشاره می‌شود:

- ۱- به آدمی فرصت می‌دهد خستگی کار را از تن بیرون کند.
 - ۲- از طریق تفریح (از آنگونه که جامعه آن را مجاز می‌داند یا ممنوع)، دنیایی تازه چه واقعی و چه خیالی در برابر آدمی می‌گشاید و آدمی می‌تواند از خستگی ناشی از انجام دادن یک رشته وظایف محدود و تکراری به آن فرار کند.
 - ۳- سرانجام آنکه فراغت به فرد امکان می‌دهد که کارهای تکراری و قراردادی را که نهادهای اساسی اجتماع به او تحمیل میکند، پشت سر گذاشته، به حوزه ای فراتر از خویش پا گذارد که در آن نیروهای آفریننده اش آزادانه می‌توانند با ارزشهای مسلط تمدنش به مخالفت برخیزند یا آنها را تقویت کنند.
- فراغت به معنی واقعی و حقیقی کلمه این هر سه کارکرد اساسی را انجام می‌دهد و آن نیازهای اساسی را که با هر یک از این سه تطبیق می‌کند بر می‌آورد. فراغتی که نتواند این هرسه گزینه را در هر زمان فراهم کند فراغتی است که از حیث نیازهای شخصیت انسانی باید آن را ناقص تلقی کرد.

در زبان فارسی غالباً بجای کلمه فراغ یا فراغت، لفظ "تفریح" بکار رفته است که مراد از آن تحصیل فرح و خوشی می‌باشد، اما ناگفته نباید گذشت که اوقات بیکاری تنها صرف تفریح نمی‌شود، بلکه عامه مردم قسمتی از آن راجهٔ رفع ملال و کوفتنگی ناشی از کار و تجدید قوا صرف می‌کند. و پاره‌ای نیز به امور فرهنگی و هنری و موضوعات ذوقی اختصاص می‌دهند. براساس آنچه که «دومازیه» جامعه شناس فرانسوی و مولف کتاب «بسوی تمدن فراغت» گفته است اوقات فراغت را سه نوع می‌توان گذراند:

- ۱- رفع خستگی
 - ۲- سرگرمی و تفریح
 - ۳- فعالیتهایی که باعث رشد و شکوفایی شخص و موجب ازدیاد معلومات و یا پرورش استعدادهای دیگر فرد می‌شود.
- بر آنچه که گفتیم این نکته را هم باید اضافه کرد که فراغت از تفاضل ساعت کار از بیکاری حاصل نمی‌گردد بلکه زمانی را در بر می‌گیرد که در آن نه فقط از تعهدات شغلی و اقتصادی بلکه از تکالیف اجتماعی و خانوادگی رهیده و می‌خواهد دقایقی را با طیب خاطر بگذراند. پس فراغت را با زمانی که بعد از کار روزانه باقی می‌ماند نباید اشتباه کرد و آن را باید جزئی از اوقات خارج از کار شمرد که صرف ارتقا فرهنگ و فن و تربیت بدنی و استراحت می‌گردد.

از مشخصات اصلی فراغت در جهان کنونی آن است که در جوامع رشد یافته، فراغت دیگر به طبقات متعدد و رشد یافته اختصاص ندارد بلکه به همه طبقات تعمیم یافته است. شاخص دوم آنکه سابقاً اگر طبقات کمتر جامعه از لحاظات محدود آزادی و آسودگی برخوردار بودند، این اوقات درون خانه و خانواده صرف می شد و صورت غیر رسمی و خودمانی داشت و به همنشینی و محاوره با خویشان و آشنایان می گذشت. با پیشرفت جامعه ها و پراکندگی وظایف خانواده بین موسسات عدیده، وقت گذرانی تدریجاً جنبه تجاری بخود گرفت و دستگاههای فراوان به منظور خوش کردن اوقات بیکاری مردم به ظهور رسیدند.

شاخص سوم عبارت است از کاربرد روزافزون وسایل واسباب ماشینی مانند اتومبیل، رادیو، تلویزیون و مانند آن که هریک در گذراندن اوقات آسایش مردم سهم بزرگ و نقشی نمایان دارد. تحول دیگری که در امر وقت گذرانی آزاد پیش آمده، اهمیت خاصی است که فراغت در حیات فردی اجتماعی احراز کرده است. چنانچه زمان کار از زمان فراغت بکلی جدا شده و اوقات فراغت ارزش خاص پیدا کرده و مورد حمایت قانون قرار گرفته است. مطلوبیت اوقات تعطیل از آن جهت که فرد می تواند آن را به دلخواه خویش صرف امور مطلوب کند به جایی رسیده است که ممکن است شخص از ماهها پیش به برنامه‌ریزی و تمهد آن بپردازد و قسمتی از اندوخته های خویش را سخاوتمندانه در آن صرف نماید.

نکته دیگر قابل ذکرآنست که در جوار اوقات بیکاری که با فعالیتهای سازنده ای همچون هنر، ورزش و مانند آن می گذرد، فعالیتهای توأم با فعل پذیری رواج یافته است. تماشای فیلم، نظاره مسابقات ورزشی از تلویزیون و گوش کردن به برنامه های رادیو، از جمله اموری هستند که قسمت قابل ملاحظه ای از اوقات مردم را می گیرند. گرچه این سرگرمی ها فعالیت آدمی را به کلی سلب می کنند اما بیشتر جنبه فعل پذیری دارند.

افزایش زمان فراغت به امور زیر بستگی دارند:

۱- حذف زوائد امور زندگی و اوقات فراغت.

۲- نظم در کلیه امور زندگی.

۳- اقتصاد سالم اجتماعی.

۴- ایجاد نظم اجتماعی بر مبنای اصول جامعه شناسی و روانشناسی.

۵- آمادگی روح فرد

۶- سرعت بخشیدن به کارهای فردی به نحو متعادل و پرهیز از کاهلی.

۷- ایجاد اماکن گذران وقت آزاد (فرهنگی، ورزشی، تفریحی و...)

تمام این عوامل در عین حال که سهمی در ایجاد فراغت فردی و اجتماعی دارند، بگونه ای انکار ناپذیر به یکدیگر وابسته اند و جای تردید نیست هنگامی فراغت فردی از زندگی حذف می شود که فراغت جامعه حذف شده باشد.

ویژگیهای فراغت:

فراغت دارای ویژگیهایی است که از طریق بازگو کردن آن می توان طبیعت آن را مشخص کرده و به تعریفی در مورد آن ذست یافت.

یکی از ویژگیهای فراغت را می توان در آزادی از قیود جستجو نمود. فراغت نتیجه انتخاب آزادانه انسان می باشد و آزادی بالقوه از کلیه تعهدات اجتماعی را ایجاد می کند. ولی از آن جهت که تفريح همچون سایر پدیده های اجتماعی تابع عمل نیروهای اجتماعی بوده و خود یک فعالیت است، مثل هر فرد دیگری به روابط اجتماعی و بنابراین به تعهدات فردی مثل قراردادها و یا توافقهایی که در یک زمان و مکان خاص پیش می آیند بستگی دارد. پس فراغت فقط شخص را از آن تعهداتی که بوسیله اشکال بنیانی سازمان بندی اجتماعی مقرر می گردد آزاد می سازد. بنابراین در فراغت اولین و مهمترین اصل آزادی از اشتغال در یک محل کاری است.

ویژگی دیگر آن است که عملاً فراغت و تفریح مثل هر فعالیت دیگری تابع قوانین فیزیکی و احتیاجات اجتماعی است یعنی بعضی مقاصد تجاری و یا ترجیح دادن سودمندی در تفریح و انتخاب بر این معانی، بر تفریح حاکم اند.

ویژگی دیگر فراغت را می‌توان بصورت جستجویی برای ایجاد یک موقعیت رضایت‌بخش تعریف کرد، موقعیتی که هدفش در خود آن جستجو می‌شود. این از طبیعت انسانی که در جستجوی فراغت و تفریح است سرچشمه می‌گیرد. البته این موقعیت تنها در حوزه فراغت مطرح نمی‌شود چرا که شخص می‌تواند مدامی که تعهدات بینایی را انجام می‌دهد نیز، آنرا بدست آورد. بطور کلی عملکردهای فراغت را بصورت ذیل می‌توان جمع‌بندی نمود:

- ۱- عرضه فرصتی به شخص برای ازبین بردن خستگی کار ناشی از تحمیلی بودن آن، در اینجا فراغت یک نیروی جبران‌کننده و به عبارتی فرصتی است برای انجام ندادن هرنوع کاری.
- ۲- در زمان فراغت دنیای جدیدی گشوده می‌شود که شخص دنباله روی از امور عادی را که بوسیله کار در امور بینایی اجتماع بر او تحمیل می‌شود رها کند و به حوزه ای از خودمنخاری وارد شود که نیروهای خلاقه اش را برای مقابله یا اصلاح ارزش‌های مسلط تمدنش آزاد می‌گذارد. شکل تولید اندیشه فراغت که بازتابی است از کوششهای فردی و اجتماعی برای مقابله با ارزش‌های ناهنجار و مسلط به ارزش‌های نوین، توجیه دیگری از این عملکرد فراغت می‌باشد.

رابطه فراغت با نظام اجتماعی:

فراغت در هر جامعه به شکل و اندازه ویژه‌ای است. در جوامع پیشرفته از نظر کمیت افزونتر از کشورهای در حال رشد و یا جهان سوم است، اما همانطور که هر فردی در زمان فراغتش به امری می‌پردازد، گذراندن وقت آزاد در هر جامعه ای نیز بر حسب خصوصیات اجتماعی خود بگونه‌ای محسوس است. بطور کلی فراغت در جامعه به امور زیر بستگی دارد:

- ۱- **وابستگی اجتماعی و روح همیاری و دوستی و تجمع:** فراغت امکانی بوجود می‌آورد که افراد به یکدیگر نزدیک شوند و در مکانی گرد هم آیند. میل به تجمع در هر جامعه‌ای بیشتر باشد این امکان از استقبال بیشتری برخوردار است. مردم گریزی و بیزاری انسانهای یک جامعه از یکدیگر سبب ایجاد کاهش میل به تجمع در این اماکن می‌شود.
- ۲- **اقتصاد اجتماعی:** فراغت در جوامعی که رابطه اقتصادی سالمتری وجود داشته باشد، بیشتر است. بدیهی است در نظام اقتصادی سالم به نحوی تقسیم سرمایه و کار صورت می‌گیرد که افراد جامعه تا حدودی از نظر داشتن زمان فراغت به یکدیگر نزدیک باشند.

۳- **روانشناسی اجتماعی:** روحیه جوامع مختلف بر حسب نژاد و موقعیت اجتماعی و میراث گذشتگان متفاوت است. هر جامعه ای به اهدافی می‌اندیشد و انرژی روحی و جسمی خویش را مصروف به آن اهداف می‌کند که مربوط می‌شود به اندیشیدن و نگرش به آرمانهای مورد نظر. بدیهی است هر جامعه ای عقده‌های روانی و گره‌های ناگشوده روحی که میزان آن متفاوت است دارد بنابراین روح و روان اجتماعی در چگونگی گذراندن وقت آزاد و اوقات فراغت تاثیر بسزایی دارد.

۴- **ارتباط فرهنگی با سایر جوامع:** نوع گذراندن وقت آزاد، در رابطه با تبادل و ارتباط فرهنگی با سایر جوامع متفاوت است. اوقات فراغت در هر جامعه از یک طرف وابسته به ریشه‌های فرهنگی، تفریحی آن جامعه است و از سوی دیگر با سایر فرهنگها تداخل یافته وابستگی دارد.

معماری و فراغت:

نقش آمیختگی معماری و هنر در برآوردن حواجح زیستی انسان و بنا کردن بنایهای مورد لزوم، امری بدیهی است و از آنجایی که وجود اماکن برای پر کردن اوقات آزاد ضرورت گامل دارد، معماری در برآوردن این حاجت سهم بسزایی دارد و طبیعی است وقتی صحبت از معماری می‌شود باید هنر در آن متباور شده باشد.

اماکن هنری ، ورزشی ، توریستی و سایر اماکن ویژه گذراندن وقت آزادنیز به پیروی از «معماری زمان فراغت» باید از وجهه هنری خاص برخوردار باشند واز آنجا که معمولاً در سازمانهای ویژه اوقات فراغت ، هنر نقش زیادی دارد در آنها آمیختگی هنری بیشتری به چشم می خورد و از طرفی چون هر بنایی باید در راستای کاربرد خود باشد ، کلمه فراغت با معماری آمیخته تا دست معمار برای طراحی بنای مورد نظر بازتر گردد.

در اینجا طراح باید آنچه طرح می کند سرچشمه ای برای روح بخشیدن به زندگی مردم باشد و بدیهی است که آنچه روح می بخشد معماری زیباست و آنچه زیباست هنر است. پس آنچه هنر است معماری زمان فراغت را نیز در بر می گیرد و آنگونه معماری روح بخش، آمیخته با هنر است.

اغراض و مقاصد فراغت و نقش آن در حیات جامعه :

اگر بخواهیم اغراض و مقاصد فراغت را با توجه به آنچه پیش آمد عرضه داریم، باید به هفت دسته امور اشاره کنیم :

- ۱- استراحت و تجدید قوا
- ۲- تفریح و بازی
- ۳- کسب اطلاع و تکمیل معلومات شخصی
- ۴- پرورش و شکوفندگی شخصیت از طریق اشتغال به امور ذوقی، فرهنگی و هنری
- ۵- نشست و برخاست با همگان
- ۶- کار خلاق و ایجاد آثار هنری از هر گونه
- ۷- رهایی از عادات زندگی و گریز به جهان تخیل و وهم

اغراض هفتگانه فوق با مفهوم جدید فراغت مرتبط است و چنانکه اشاره شد گمان نمی رود که در جوامع باستانی و جوامع کهن امروزی که از رشد اقتصادی و رفاه اجتماعی بهره کافی نگرفته اند ، عیناً صادق بوده باشد.

مشکلات گذراندن اوقات فراغت :

کار و فراغت مفاهیمی است که با دقت و زمان ارتباط دارد. کار ، گذراندن وقت برای فعالیت خاص و با هدف خاصی است. معمولاً در جامعه ، کار اهمیت دارد و برای آن برنامه ریزی می شود ولی به اوقات فراغت توجهی نمی شود و برنامه ای برای چگونگی گذراندن آن در نظر گرفته نمی شود .

اوقات فراغت برای همه یک نوجوان روستایی شاید وقت فراغتی نداشته باشد و همواره مددکار والدین و درگیر کار است و وقت اضافه ندارد. افراد کارگر هم با توجه به ساعت کار که معمولاً از صبح تا شام او را شامل می شود و تمام انرژی و وقت او را فرا می گیرد ، فراغت از کار به معنای نفس راحت کشیدن و وقتی برای استراحت اوست.

در هر حال مشکلاتی که راه گزینیدن اوقات فراغت را سد می نماید به ترتیب زیر است :

- ۱- عوامل مادی : فقر ، نداشتن تامین اجتماعی و گرانی و
- ۲- عوامل روانی : سرخوردگی ، افکار مغلوش ، عدم اراده ، ترس از آینده و دلسردی ، خستگی و بی خیالی.

عوامل تربیتی : اختلافات خانوادگی ، دوری از محیطهای بزرگ ، عدم آشنایی والدین با تفریحات و نمودهای فرهنگی ، یکنواختی برنامه ها ، نداشتن اعتماد به دیگران و عدم شرکت در فعالیتهای اجتماعی.

فرهنگ :

علم - دانش - ادب و معرفت - مجموعه آداب و رسوم - مجموعه علوم و معارف و هنرهای یک قوم .

به تعبیری نیز به معنی تعلیم و تربیت یا به بیان دیگر تمام آثار و عقاید و دستمایه های با قیمانده انسان در طول مسیر و تحول تاریخ می باشد. حفظ دستمایه های فرهنگی و شناساندن آن به مردم جامعه به گونه ای که دهنده باشد برای ایفای نقش انسانها در هدایت جامعه به سوی آینده روش، نقش مهم و هستی ساز است. این بازنگری بایستی بگونه ای باشد که افق دیدگان مارا نسبت به سیر قانونمند تاریخ و طبیعت بازکرده و مارا در برداشتن قدمهایی استوار جهت ساختن آینده یاری رساند. آینده ای که در آن نه تنها انسان را به صرف ملیت و نژاد و زبان و مرزهای جغرافیایی اش بلکه در آن از نوع انسان و نوع بشر سخن در میان باشد.

اهدافی که یک مجموعه فرهنگی می تواند پیگیری کند:

۱- آشنا ساختن مردم با تحولات فرهنگی و اجتماعی ، فرهنگی ، هنری ، علمی و صنعتی

۲- حفظ اصالت فرهنگی و بالا بردن سطح فرهنگ مردم شهر

۳- کمک به وحدت کلی و همبستگی و آشنایی با روحیات یکدیگر در نتیجه علاقه مند نمودن مردم و آگاه کردن آنها به میراثهای تاریخی و اخلاقی

۴- آشنا نمودن افراد با فعالیتهای فرهنگی نظری این مرکز در سایر نقاط

۵- کمک به خلاقیتهای فکری، صنعتی و آفرینشی هنری با ایجاد امکانات جدید جهت شناسایی استعداد ها و بکار آندختن آنها

۶- کمک به مریضان، پدران و مادران برای تربیت فرزندان از راه تشکیل کلاسها و کارگاههای کوتاه مدت و یا موقت

۷- تهییه امکانات تعلیم و تربیت به افرادی که به علل مختلف دسترسی به سایر نهادها و مراکز آموزشی و فرهنگی ندارند

۸- محیط سالم و مناسب برای گذراندن اوقات فراغت به بهترین وجه

۹- تهییه امکانات استراحت و تجدید قوای ساکنین و بهره بردارانی که به چنین امکاناتی دسترسی دارند.

ورزش (تربیت بدنی):

اجرای مرتب تمرینهای بدنی به منظور تکمیل قوای جسمی و روحی - بدست آوردن - گردآوردن - عمل کردن - زرع و کشت . شغل و عمل - حرفة و سعی - کار با مشقت و تعجب - محنت و تمرین و مشق. ملکه - هر کاری که بسیار بی در پی کنند تا در آن هنرمند و کامل شوند .

مداومت دادن در هر کاری - کوشش و جهد - فایده و حاصل - ریاضت ، حرکات و اعمال مخصوصه که برای قوت اعمال بدنی همه روزه بجای آورند - جوان برونا و هرچیزی که از عمر آن چندان نگذشته باشد - تازه و نو و هر کاری که بعلت صعوبت انجام شود.

ورزش و فرهنگ:

ورزش بخشی از فرهنگ است و بین آن دو رابطه ای مستقیم وجود دارد. بین ورزش و فرهنگ آنچنان پیوندی وجود دارد که بررسی ورزش بدون آگاهی از ارزش و کیفیت ریشه های فرهنگی یک جامعه امکان پذیر نیست. این بدان جهت است که چگونگی حیات و نشو و نمای ورزش در هر جامعه به فرهنگی که در آن ورزش وابسته به آن است مربوط می شود.

بررسی نقش اجتماعی - فرهنگی و مقدار و چگونگی نفوذ آن در جامعه مسئله ایست که می توان وضع ورزش ، مراحل تکاملی علمی و چگونگی فعالیتهای ورزشی را روشن کند. اگر در جامعه ای زمینه ای برای ایجاد توسعه رابطه بین فرهنگ و ورزش و اراضی تمایلات ورزشکاران بوجود نیاید ، طبیعی است که رابطه ورزش و فرهنگ در سطح ثابت باقی خواهد ماند و هیچیک از آن دو قادر به تغذیه معنوی دیگری نخواهد بود و در نتیجه در روابط اجتماعی بین فرهنگ و ورزش نوعی بی نظمی و دگرگونی ایجاد خواهد شد.

بعنوان مثال در یونان قدیم وقتی بازیهای المپیک در اوج شکوفایی بودند ، فرهنگ جامعه نیز بسیار مترقی و پیشرفته بود و بازیها در اوج تکامل انجام می گرفت .

پس جوامع پویا با فرهنگ مترقی یا بطور کلی جوامعی که در راه ترقی گام برمی دارند ، نیاز مبرم به افرادی سالم و مغزهای متفکر دارند و این جز با توسعه و تکامل ورزش در آن جوامع بشری میسر نیست.

ورزش و روانشناسی:

کلیه انعکاسات روحی یک کودک و یا نوجوان و یا یک ورزشکار را می توان در هنگام ورزش و بازی مورد بررسی قرار داد. بدليل اینکه مسائل مختلفی بین ورزش اتفاق می افتد و بايستی در جهت حل آن اقدام شود . لذا اثرات روانی و تربیتی خوبی بر جای می گذارد. در ورزشهای انفرادی به قدرت تصمیم گیری خوبی دست پیدا می کند و در ورزشهای دسته جمعی همکاری مشترک در او تقویت گردیده و از خود محوری و یکه تاز بودن در می آید . پس یکی از اهداف مهم در انجام امور و فعالیتهای ورزشی قوی نمودن روح و روان است. پس جسم و روح باید به موازات هم پرورش یابند و پرورش یکی بدون دیگری فاقد ارزش تربیتی است.

موارد مهم در طراحی مجموعه های ورزشی:

- ۱- امکان توسعه.
- ۲- همبستگی مجموعه ورزشی با مدارس.
- ۳- در نظر گرفتن امکانات موجود.
- ۴- کامل نمودن مجموعه های ورزشی در حد توان.
- ۵- بررسی حوزه عملکرد واحدهای ورزشی.
- ۶- بررسی و مطالعه آماری جمعیت استفاده کننده حال و آینده از مجموعه.
- ۷- مطالعه وضع موجود از نظر اقلیمی ، اجتماعی و اقتصادی.
- ۸- ارزشیابی زمینهای ورزشی موجود از نظر کیفیت و امکانات.
- ۹- تهییه استاندارد ، احتیاجات و سرانه با توجه به اوضاع اقتصادی ، اجتماعی و اقلیمی منطقه.

گونه شناسی فضاهای " فرهنگی - ورزشی - تفریحی " :

raighterین فضای گذران اوقات فراغت در شهر، پارک (بوستان) است. پارک فضای سبز عمومی و چند کاربردی است که استفاده از آن برای همه شهروندان آزاد است و هیچگونه محدودیتی از نظر اقتصادی و اجتماعی برای بهره برداری از آن وجود ندارد. پارکها بصورت شبکه ای زنجیره ای در مقیاسهای گوناگون طراحی می شوند. تقسیم پارکها به شهری ، جنگلی ، پارک کودک ، محله ، ناحیه و منطقه گونه ای از این تقسیم بندی است. گونه های دیگر اصلی فضاهای فرهنگی - تفریحی که شهرداریها وظایفی در قبال آنها دارند به شرح زیر است:

۱- زمینهای بازی : به هر نوع فعالیتی که کودکان و یا حتی بزرگسالان به منظور تفریح و تفنن انجام می دهند و مانند ورزش از قاعده ای خاص تبعیت نمی کند بازی گفته می شود . زمین بازی که معمولا در پارکها احداث می شود فضایی مناسب برای این فعالیت است . زمینهای بازی نیز مانند پارکها سلسله مراتبی دارند که از زمین بازی کودکان شروع می شود و به شهر بازی که اندازه و عملکردی به مراتب گسترده تر دارد ، خاتمه می یابد.

۲- فضاهای ورزشی : به هر حرکتی که کم و بیش به حرکات شدید بدنه وابسته است و بر اساس قواعد و مقررات خاص انجام می شود فعالیت ورزشی گفته می شود . بنابراین تفاوت بازی و ورزش وجود قواعد و مقررات خاص در ورزش است . فضاهای ورزشی تنوع چشمگیری دارند که در مباحثت بعدی به آنها پرداخته می شود.

۳- کتابخانه : کتابخانه مؤسسه آموزش عمومی است که هدف آن ارائه خدمات اطلاع رسانی و آموزشی به شهروندان است . توزیع کتابخانه ها نیز از نظم و سلسله مراتبی تبعیت می کند.

۴- تفرجگاههای طبیعی پیرامون شهرها: تفرج ، بخشی از گذران اوقات فراغت شهروندان است که به منظور ارضای نیازهای فراغتی در فضای باز و محیطهای طبیعی پیرامون شهرها تحقق می یابد . تفرجگاههای طبیعی پیرامون شهرها از آنجا که در محدوده تحت حفاظت شهرداریها قرار می گیرند زیر مجموعه مدیریت شهری محسوب می شوند.

مشکلات گذران اوقات فراغت جوانان امروز:

در دوره حاضر که با پیشرفت تکنولوژی و با اضافه شدن فضاهای تفریحی جدید در کشور ما مانند کافی نت ، کافی شاپ ، گیم نت ، سالنهای بیلیارد که عمدتاً بصورت خصوصی و بیشتر هم به قشر جوان خدمات می دهند ، عمدۀ ترین این مشکلات را می توان در کمیت و کیفیت این فضاهای دانست . حتی در شهرها ای بزرگ هم این کمیود فضایی کاملاً محسوس است . خصوصاً که این فضاهای جدید در مجموعه های قبلي پیش بینی نشده اند . با توجه به نیاز جوانان و نوجوانان به این مکانها ، این موضوع باعث بوجود آمدن این فضاهای در خیابانها بصورت فروشگاهها و فضاهای فاقد امکانات کافی و استاندارد شده است . لذا در مجموعه های جدید باید به این فضاهای توجه ویژه ای داشت و قرار دادن این فضاهای با توجه به استانداردهای جهانی آن در مجموعه های فرهنگی - تفریحی ضروری به نظر می رسد.

فرهنگسراها و خانه های فرهنگ :

مجموعه های فرهنگی شهری می باشند که در آن کلیه امر فرهنگی هنری اجتماعی تربیتی مورد توجه می باشد . این مجموعه ها با ارائه خدمات آموزشی و اطلاع رسانی نقش عمدۀ ای در حفظ ارزشهای جامعه و انتقال آن به نسلهای بعدی ایفا می کنند . برگزاری کلاسها و کارگاههای آموزشی و هنری و نمایشگاههای مربوطه، برپایی همایشها ، ارائه نشريات فرهنگی ، احداث و گسترش کتابخانه ها، از جمله فعالیتهای این مراکز می باشد.

باشگاه :

باشگاه مکانی است برای گروهی از کسان با یک خواست مشترک با ویژگیها یی از جمله: قرارگاه، پناهگاه، پاتوق و خانه.

بهره برداران مجموعه فرهنگی - ورزشی بانوی شهر آفتاب:

نقش و وظیفه شهرداری در برنامه ریزی و مدیریت فضاهای فرهنگی - تفریحی جهت استفاده عموم مردم بعنوان بهره برداران عام :

بند ۶ از ماده ۵۵ شهرداریها ، وظایف شهرداری را اینگونه تعریف می کند : تاسیس مؤسسات فرهنگی و بهداشتی و تعاونی مانند بنگاه حمایت از مادران ، نوانخانه ، پرورشگاه ، درمانگاه ، شیرخوارگاه ، تیمارستان ، کتابخانه ، کلاسهای مبارزه با بیسوادی ، کودکستان ، باع کودکان و امثال آن در حدود اختیارات مصوب ، بهدهد شهرداری است. شهرداری در این موارد همچنین در مورد موزه ها و فرهنگسراهها و زندان ، با تصویب انجمن شهر ، اراضی و اینیه متعلق به خود ، با حفظ مالکیت ، به رایگان و یا با شرایط معین به منظور ساختمان و استفاده در اختیار مؤسسات مربوطه خواهد گذاشت . در بند ۲۱ ماده ۵۵ همین قانون احداث ورزشگاه نیز به وظایف شهرداری اضافه شده است.

وظیفه شهرداری فراتر از احداث فضای سبز است. چراکه پارکها و فضاهای سبز عمومی به تسهیلات و تاسیساتی برای استفاده اجتماعی نیاز دارند . از جمله این تاسیسات که در پارکها احداث می شوند : کتابخانه ، خانه فرهنگ ، فرهنگسرا ، نگارخانه ، سالن نمایش بسته یا رویاز ، زمین بازی کودکان ، انواع زمینهای و فضاهای ورزشی ، نمازخانه ، مرکز اطلاع رسانی و فروش محصولات فرهنگی (کتاب ، روزنامه ، مجله و مانند آن) است ، بنابراین پارکها با سایر فضاهای فرهنگی ترتیب ترتیب دارند و نمی توان آنها را بدون این ارتباط در نظر گرفت . زیرا در این صورت پارک چیزی نخواهد بود بجز فضایی سبز و تعدادی میز و نیمکت برای استراحت که قطعاً چنین تصویری از پارک پذیرفتی نخواهد بود.

بهره برداران خاص:

یکی از اهداف احداث چنین مجموعه هایی ارائه خدمات به گروههای خاص جامعه می باشد. شهرداری تهران بعنوان متولی این امر درصد است با احداث این مجموعه جهت ارائه خدمات ویژه و کاملتر به پرستاران که یکی از اقسام زحمتکش حامعه می باشد قدمی در راستای اعتلای روحی و جسمی این گروه کاری برداشته باشد. که با توجه به رویکرد ضعیف جامعه نسبت به لزوم سالم سازی و صرف صحیح اوقات فراغت گروههای مختلف کاری امری ضروری به نظر می رسد.

پرستاری در ایران:

طب و پرستاری در ایران به دو دوره قبل از اسلام و بعد از اسلام تقسیم می شود ، بر طبق شواهد موجود، ایران قبل از گسترش دین اسلام یکی از کشورهای مقتدر و مترقی بوده چه از نظر علمی و چه از نظر نظامی. در آن زمان نام مشخصی از پرستاری به عنوان یک حرفة بوده نشده است و زنان خانواده غالباً کار مراقبت از بیماران را به عهده داشتند، به تدریج در آسایشگاه ها به کار مراقبت می پرداختند که زیاد مورد احترام جامعه نبودند و کمتر خانواده ای رضایت می داد که پسر یا دختر خود جهت این کار مشغول شوند. پس از گسترش اسلام باز هم در وضعیت پرستاری چندان پیشرفت قابل توجهی صورت نگرفت ولی با توجه به وجود پزشکان حاذقی همچون ذکریابی رازی و ابوعلی سینا موارد خاص مراقبتی نیز پیش بینی شده بود.

چگونگی پیدایش پرستاری نوین در ایران :

حدود ۱۰۰ سال قبل در آمریکا انجمنی دایر و شروع بکار کرد که اهداف ظاهری آن اعزام افراد خیر و نیکوکار به ممالکی بود که از نظر وضعیت پرستاری در رده پایین قرار دارند ولی یکی دیگر از اهداف آن کمک به افراد هم مذهب خود (مسیحیان ممالک مختلف) بود. عده زیادی که عضو این انجمن می شدند تمایل داشتند تا به کشورهای خاورمیانه از جمله ایران مراجعه و فعالیت نمایند.

ولی بعدها مشخص شد که هدف اصلی آنها دادن تعلیمات و آموزش‌هایی بود در سطح مذهب مسیح که البته در حاشیه این تعالیم به کار پرستاری از آن‌ها نیز می‌پرداختند، در ابتدای آموزش و یادگیری اختصاص به دختران و زنان مسیحی مقیم ایران داشت. اولین کلاس‌های آموزش پرستاری در سال‌های ۱۸۸۱ میلادی مقارن با ۱۲۶۰ هجری شمسی و نیز ۱۸۹۰ میلادی مقارن با ۱۲۶۹ هجری شمسی در تهران دایر شد. در طی آن سال‌ها مردم هنوز برای این حرفه درجه و مقامی قابل نیووند. در حالیکه طب، روز به روز در حال ترقی و پیشرفت و نیاز به این حرفه کاملاً محسوس بود. در سال ۱۳۱۵ اولین مدرسه پرستاری در ایران تأسیس شد. کلاسها در دانشسرای مقدماتی و کارهای عملی در بیمارستان زنان انجام می‌شد. در سال ۱۳۲۰ مدرسه عالی پرستاری شرکت نفت، در سال ۱۳۲۷ مدرسه پرستاری آزاده (رضاشاه سابق)، در سال ۱۳۲۸ مدرسه پرستاری دانشگاه تهران (اشرف پهلوی) تأسیس شد.

فرهنگ پرستاری در ایران:

پرستاری در ایران یکی از رشته‌های نو و جدید می‌باشد، چنانکه دیدیم خارجی‌ها با اهداف خود و فرهنگ خاص خود این حرفه را دایر نمودند، نگرشها در این حرفه مقدس با همان فرهنگ غربی صورت می‌گرفت و شاید عدم استقبال ایرانیان در آن زمان، دوری نمودن از این فرهنگ بوده است زیرا خارجی‌هایی که در ایران وارد می‌شدند سنت و فرهنگ و مذهب خود را می‌آورند و انتظار داشتند که ایرانیان نیز از آنها پیروی کنند و چون این مهم با تمدن، فرهنگ و مذهب ایرانی همخوانی نداشت باعث می‌شد تا احتیاطهای لازم در پذیرش آن‌ها به عمل آید که به تدریج سیاست دولتمردان وقت شروع به از بین بردن این حساسیت‌ها گذاشته شد.

پیدایش تشکیلات و انجمن‌های پرستاری در ایران:

در سال ۱۳۳۳ هجری شمسی که تدریجاً تعداد پرستاران تحصیل کرده افزایش می‌یافت لزوم تشکیل یک سازمان واحد بیشتر احساس می‌گردید و به همین مبنای پرستاران طی یک سری فعالیت‌ها و اقدامات انجمن پرستاران ایران را تأسیس و رسمیت آن را ثبت نمودند. سپس در سال ۱۳۳۶ به عضویت شورای بین‌المللی پرستاران نایل آمدند. با این تشكیل رشد پرستاری در جامعه سیر صعودی به خود گرفت و به صورت حرفه‌ای شروع به فعالیت نمود. در شهریور ماه سال ۱۳۳۵ کنفرانسی از کلیه پرستاران یا نمایندگان پرستاری در سراسر ایران و دیگر کشورهای خارجی و تعدادی از پزشکان و افراد صاحب‌نظر در تهران به مدت ده روز تشکیل گردید تا بتوانند مشکلات و مسائل پرستاری را تجزیه و تحلیل نمایند، که برای پرستاران نتایج خوبی را در برداشت. در اواخر سال ۱۳۶۷ تعدادی از پرستاران خانم و آقا که غالباً در دفتر پرستاری وزارت بهداشت، درمان آموزش پزشکی فعال بودند به فکر تشکیل انجمنی افتادند و بزودی این فکر گسترش یافت و در سال بعد انجمن پرستاری ایران با مجوز وزارت کشور شروع به فعالیت نمود که مورد استقبال جامعه پرستاری قرار گرفت.

نظام پرستاری در ایران:

سازمان نظام پرستاری از سال ۱۳۸۲ شروع به کار کرده است که هم اکنون در حدود ۳۶,۰۰۰ عضو دارد. ظرفیت پذیرش اعضای آن ۱۰۰,۰۰۰ نفر است.

در هر سال به طور نسبی ۱۵,۰۰۰ نفر به عضویت آن درآمده اند. از این تعداد حدود ۸۰٪ خانم و ۲۰٪ آقا می‌باشند.

رنج سنی افراد عضو در این سازمان مطابق جدول زیر می‌باشد:

ساعت کاری پرستاران در ماه ۱۹۰ ساعت است که شامل سه شیفت کاری صبح، عصر و شب می‌باشد. اغلب پرستاران با سال‌های بالای ۱۵ سال در شیفت صبح و عصر کارمی کنند و پرستاران جوان در شیفت شب. در کل هرچه سال‌های بالاتر رود، شب کاری آنها نیز کمتر می‌شود.

درصد از کل	تعداد (نفر)	سن
%۰/۲۰	۷۱	زیر ۲۰ سال
%۲۸/۶	۱۰۰۷۰	۲۰ تا ۳۰ سال
%۴۷/۴۸	۱۶۷۲۰	۳۰ تا ۴۰ سال
%۱۹/۷۸	۶۹۶۷	۴۰ تا ۵۰ سال
%۳/۷۵	۱۳۲۱	۵۰ تا ۶۰ سال
%۰/۱۶	۵۹	از ۶۰ سال بیشتر

فصل دوم:

مصادیق معماري